

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Faust

Citation: Hjortø, Knud: "Faust", i Hjortø, Knud: *Faust*, 1921, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_11-shoot-idm139906164143536/facsimile.pdf (tilgået 06. maj 2024)

Anvendt udgave: Faust

Der ligger noget dernede; det ser ud, som om det var et menneske.

Henrik svarede uden at se derhen ad: Hvis det har et blåt skørt, så er det min husbestyrerinde.

Det har ikke noget blåt skørt.

Hvis det har blondt, grånet hår, er det alligevel min husbestyrerinde.

Ja, det har sådan et hår, det flyder på overfladen.

Henrik vendte sig og kom hen til vandhullet: Så må vi ha hende op. Er du bange for dødt? Du ser dårlig ud.

De fik liget op og lae det i græsset. Petreus sae: Liget har ligget flere dage i vandet.

Henrik så op og smilede: Man kan høre, du begyndte i sin tid ved Blandede Meddelelser. Det er når man blir ældre, så kan man sådan pludselig falde tilbage. Der går hul under en, og man dumper med et plask ned i sin egen fortid. Dær ligger man underligt, ikke? Man ligger og kigger op på sig selv, det blir man søsyg af, ligesom hvis man lå på bunden af en brønd og så sig selv stå foroven og kigge ned.

Du kender mange ting, sae Petreus alvorlig.

Ja mindst mange. Ved du, hvad hun er død af?

Er det ikke et ulykkestilfælde?

Nej. Hun er død af angst. Hun var ellers et meget fornuftigt menneske, men undertiden havde hun angst. Det begyndte med fornærmelsen af, at hun havde oplevet det eller det engang tidligere. Så skiltes hun ad indvendig, hun så sig selv i etager; hun stod højt oppe og stirrede ned ad en vindeltrappe og så sig selv stå forskellige steder og se ned på sig selv, og det var der ingen ende på. Så styrtede hun i tanken ned på det nærmeste selv og fremdeles ned efter, til alle selverne lå i en dyng på bunden af trappen. Men det